

VI WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SOPOT 2017

Sopot, Kościół pw. św. Andrzeja Boboli ul. Powstańców Warszawy 15 vis à vis Sheratonu i Grand Hotelu

26 CZERWCA GODZ. 19.00 KONCERT INAUGURACYNY
Krystyna Stojeł – fortepijan, Małgorzata Skorupa, Paula Preuss,
Julia Charnuszko – skrzypce

3 LIPCA GODZ. 19.00

Magdalena Ochluk-Jankowska – fortepijan, Piotr Jankowski – trąbka

10 LIPCA GODZ. 19.00 KONCERT PAMIĘCI MĘCZENSTWA KRESOWIAN
Monika Sendrowska – sopran, Zuzanna Lisiecka – fortepijan

17 LIPCA GODZ. 19.00

Duo Sopot: Elżbieta Rosińska – akordeon, Anna Sawicka – wiolonczela

24 LIPCA GODZ. 19.00

Maciej Kaćprzak – akordeon, Anna Skóra-Ekielska – flet

31 LIPCA GODZ. 19.00

Katarzyna Syguta – sopran, Rafał Kucharski – baryton,

Grażyna Troć – fortepijan

7 SIERPNIA GODZ. 19.00 ŚWIAT MUSICALU I OPERETKI

ZESPÓŁ FALA

14 SIERPNIA GODZ. 19.00 KONCERT PIEŚNI MARYNICH

ZESPÓŁ FALA

21 SIERPNIA GODZ. 19.00

ZOFIA ELWART TRIO

28 SIERPNIA GODZ. 19.00

Sonia Warzyńska – sopran, Jacek Szponarski – tenor, Grażyna Troć – fortepiian

4 WRZEŚNIA GODZ. 19.00

Ewa Naczk-Jankowska – fagot, Małgorzata Ochluk-Jankowska – fortepiian

11 WRZEŚNIA GODZ. 19.00

WIEDENSKI SALON: Paulina Kuchniak,
Aleksandra Furmańska – duet fortepiananowy

18 WRZEŚNIA GODZ. 19.00 WIECZÓR FRANCUSKI

Małgorzata Skorupa – skrzypce, Andrzej Starkiewicz – fortepiian

25 WRZEŚNIA GODZ. 19.00

Paweł Nowak – akordeon, Małgorzata Chmielecka – soprano

WSTĘP WOLNY

Organizatorzy zastrzegają sobie możliwość zmian w programach!

Dziękujemy Muzeum Rybackiemu w Przystani Rybackiej za promocję naszego festiwalu
w INTERNECIE: <https://www.facebook.com/groups/triosopot/>

f VI WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SOPOT 2017
w INTERNECIE: <https://www.facebook.com/groups/triosopot/>

Organizatorzy:

Parafia pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Sopocie
Duo Sopot – Anna Sawicka / Elżbieta Rostńska

VI WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SOPOT 2017 (wrzesień)

PROGRAM

ROK MARYJNY / ROK JOSEPHA
CONRAD-A-KORZENIOWSKIEGO /
ROK MARSZAŁKA JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO /
ROK ADAMA CHMIELOWSKIEGO /
ROK BŁOGOSŁAWIONEGO HONORATA
KOŻMIŃSKIEGO / ROK TADEUSZA
KOŚCIUSZKI / ROK RZEKI WISŁY

NAD FESTIWALEM HONOROWY PATRONAT OBIECŁI:

ARCYBISKUP DIECEZJI GDAŃSKIEJ SŁAWOJ LESZEK GŁÓDŹ

MARSZAŁEK WOJ. POMORSKIEGO MIECZYŚLAW STRUK

(finał), w I Ogólnopolskim Konkursie Kameralnej Muzyki Współczesnej w Krakowie oraz w I Ogólnopolskim Konkursie Sonatowym w Zakopanem (finał). Oprócz konkursów brał również udział w licznych kursach mistrzowskich zarówno solowych jak i kameralnych, m.in. kursy solowe na Słowacji w klasach L. Bermana i E. Indica, kameralne w Szwecji, Belgii oraz w Polsce (Poznań w klasie prof. A. Tatarskiego, Gdańsk). Jako pianista-kameralista jest zatrudniony w OSM I i II st. w Gdańsku oraz od roku 1999 w AM w Gdańsku. W tym charakterze uczestniczy w konkursach i przestudianach uczniów szkół muzycznych I i II st oraz studentów uzyskując dyplomy uznania za wyróżniający się akompaniament m.in. na III Ogólnopolskim Konkursie Interpretacji Muzyki Skrzypcowej w Łodzi, I Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym w Gdańsku i innych. Przewadzi aktynową działalność koncertową jako solista i kameralista. Dokonał nagrań z polską muzyką współczesną dla radia w Rzeszowie.

PREZYDENT MIASTA SOPOTU JACEK KARNOWSKI

Organizatorzy: Parafia pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Sopocie
Duo Sopot – Anna Sawicka, Elżbieta Rosińska

Projekt plakatu: Tomasz Plata-Przechlewski

Matgorzata Skorupa – profesor zwyczajny, prorektor Akademii Muzycznej w Gdańskim. Jest absolwentką tej uczelni w klasie skrzypiec prof. Henryka Keszkowskiego. Doskonaliła swoje umiejętności na kursach wykonawczych w Austrii, we Włoszech i na Węgrzech. Współpracowała z gdańskimi zespołami orkiestrowymi, a szczególnie z Operą Bałtycką, gdzie w sezonie 1991/92 pełniła funkcję koncertmistrza. W 1996 r. uzyskała kwalifikacje pierwszego, a w 2002 – drugiego stopnia w Akademii Muzycznej w Gdańskim. Obecnie pracuje na stanowisku profesora w macierzystej uczelni oraz w OSM I i II stopnia w Gdańskim. W roku 2007/2008 podjęła współpracę z Zespołem Szkoły Muzycznych w Gdyni. Jej uczniowie są laureatami konkursów krajowych i międzynarodowych, a także stypendystami Prezydenta RP, Ministra Kultury i Sztuki, Prezydenta Miasta Gdańskim oraz BGŻ. Matgorzata Skorupa prowadzi wykłady, seminaria oraz konsultacje metodyczne w szkołach muzycznych. Pełni funkcje jurora na krajowych i regionalnych konkursach oraz przestudianach. Artystka występuje jako solistka i kameralistka. Posiada licznych prawykonań dziecięcych kompozytorów. Posiada szeroki repertuar obejmujący oprócz standardowych dzieł na skrzypce solo, skrzypce i fortepian także bogatą twórczość współczesnych kompozytorów. Wraz z pianistą Andrzejem Siarkiewiczem dokonała nagrań dla Polskiego Radia, zaś z gitarzystą Adamem Matykiem – nagrań płytowych. W 2006 r. Matgorzata Skorupa dołączyła do Duo Sopot (Anna Sawicka – wiolonczela, Elżbieta Rosińska – akordeon) tworząc Trio Sopot.

 <https://www.facebook.com/groups/triosopot/>

jako solistka i kameralistka w Polsce, Niemczech, Norwegii, Danii, Francji. Współpracowała z Operą Bałtycką, Polską Filharmonią Kameralną, Krakowską Orkiestrą Radiową oraz orkiestrami w Stupsku, Olsztynie, Bydgoszczy, Łodzi i Płocku. Jest wieloletnim nauczycielem Zespołu szkół Muzycznych w Gdańsku i Szkoły Muzycznej II st. w Gdyni.

PAWEŁ NOWAK Akordeonista i pedagog, twórca jedynego w Polsce Muzeum Akordeonu w Kościerzynie, właściciel liczącej ponad 330 sztuk kolekcji akordeonów, organizator Międzynarodowego Festiwalu Akordeonowego w Sulęczynie na Kaszubach, który odbywa się od 2003 roku. Od kilku lat prowadzi ogólnopolskie wydarzenie związane z biciem rekordu Polski w jednociennej grze na akordeonach, które odbywa się co roku w marcu podczas Dnia Jedności Kaszubów. Koncertuje w kraju i Europie. Wyступuje solo, z orkiestrami oraz zespołami takimi jak: Almost Jazz Group, Milonga Baltica, Klezmoriet Trio, Alberti & Nowak Quartet. Na swoim koncie ma kilkanaście płyt. Specjalizuje się w tangu, jazzie i – charakterystycznym dla akordeonu – francuskim stylu musette. W listopadzie 2016 został odznaczony medalem Ministra Kultury i dziedzictwa Narodowego „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

MAGDALENA OCHLIK-ANKOWSKA jest absolwentką Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku w klasie fortepianu prof. Waldemara Wojtala. Po ukończeniu studiów nadal doskonalita swe umiejętności pianistyczne pod kierunkiem prof. Jana Kuleszy, w ramach Poddiplomowego Studium Pianistyki przy AM w Gdańskim. Jest laureatką ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów pianistycznych i kameralnych. Obecnie pracuje jako akompaniatorka w Zespole Szkół Muzycznych w Gdańskim-Wrzeszczu oraz na Akademii Muzycznej w Gdańskim. Aktynie koncertuje jako solistka i kameralistka.

ANDRZEJ SIARKIEWICZ – ukończył szkołę muzyczną I st. w Gdyni. Edukację muzyczną kontynuował w ZSM w Gdańskim-Wrzeszczu. Jako uczeń tej szkoły w klasie fortepianu prof. G. Fiedoruk-Sienkiewicz zdobył wyróżnienie i III nagrodę na Ogólnopolskich Przestudaniach Pianistycznych szkół muzycznych II st. Podczas studiów w Gdańskiej Akademii Muzycznej dwukrotnie brał udział w Ogólnopolskich Konkursach Pianistycznych im. F. Liszta we Wrocławiu otrzymując za każdym razem wyróżnienie. Brał udział w Międzynarodowym Konkursie Kameralnym w Trójmieście, Międzynarodowym Konkursie Muzuki Współczesnej w Antwerpii

Rok Bt. HONORATA KOŻMIŃSKIEGO

Bt. Honorat Koźmiński urodził się 16 października 1829 r. w Białej Podlaskiej. Był synem Stefana Koźmińskiego, budowniczego powiatowego i Aleksandra z Kahłów. Miał czworo rodzeństwa. Na chrzcie otrzymał imiona Florentyn, Wacław i Jan. W 1840 r. rodzina Koźmińskich przeniosła się do Włocławka, gdzie Stefan Koźmiński objął stanowisko budowniczego obwodu kujawskiego. Jedenaście lat Wacław zaś zaczął uczyć się w gimnazjum w Płocku. Podczas pobytu w szkole, nimo głębokiej pobożności wyniesionej z domu, stracił wiare i zaparł się Boga. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Budowniczym. Wkrótce został osierocony przez ojca.

W kwietniu 1846 r. Wacław został niespodziewanie oskarżony o udział w spisku przeciwko carowi i osadzony w Cytadeli Warszawskiej. Tam poważnie zachorował na tyfus i był bliski śmierci. Na skutek modlitw matki, 15 sierpnia tego samego roku, w święto Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, przebył naprawcę i zaczął wracać do zdrowia. Wtedy zdecydował się na poświęcenie swojego życia Bogu. Podczas jedenastomiesięcznego pobytu w więzieniu dokonał się proces jego duchowego przeobrażenia. Na skutek nadzwyczajnej interwencji Bożej zrodziła się na nowo wiara Wacława. Odtąd wierzył już niezachwiane, bo spotkał się osobiście z Chrystusem, przebywającym przedtem goryczniectwami. Po uwolnieniu z Cytadeli, w marcu 1847 r., odbył spowiedź generalną i zaczął prowadzić surowe ascetyczne życie.

Jako młodzieniec dwudziestoletni, przerwyając w połowie ostatni rok studiów, wstąpił 8 grudnia 1848 r. do Zakonu Kapucynów w Warszawie. Nowicjat w Lubartowie rozpoczął 21 grudnia tego samego roku, wtedy też otrzymał habit zakonny i nowe imię Honorat. Po złożeniu pierwszych ślubów, 21 grudnia 1849 r., został wystany na studia filozoficzno-teologiczne do Lublina. W 1852 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Będąc kapłanem udzielał się jako lektor teologii, kaznodzieja i spowiednik. Gorliwie działał w wielu świątyniach Warszawy, przed wszystkimi głosząc kazania, które przyciągały wielu słuchaczy. Katechizował także na tzw. pensjach żeńskich. Miał dar rozpoznawania i kierowania duszami ludzkimi, jego konfesjonat był zawsze oblegany. Spowia-

dat również więźniów skazanych na śmierć. Udzielał się także jako misionarz ludowy. Od samych początków przyświecała mu idea odrodzenia ducha religijnego w społeczeństwie polskim. Propagował nabożeństwo do Matki Bożej zwłaszcza Żywego Różaniec, nadając mu charakter społeczny. Najczynniej jednak, o. Honorat oddał się pracy w Trzecim Zakonie Franciszkańskim, który istniał przy kościele kapucynów warszawskich. Swoim zaangażowaniem ożywił i zaktysywilizował tę społeczność. W 1855 r. zetknął się z Zofią Truskowską, która będąc tercjarką franciszkańską i opiekując się wraz z kilkoma niewiastami, ludźmi bezdomnymi, poprosiła o. Honorata o nadanie im statutu tercjarek życia wspólnego. Obok rozlicznych zajęć, tak w zakonie (sekretarz prowincjata, wykładowca teologii dla kleryków), jak i poza nim, najwięcej czasu Koźmiński poświęcił nowemu zgromadzeniu. W ten sposób zainicjował o. Koźmiński zgromadzenie sióstr felicjanek, a potem dwadzieścia pięć innych wspólnot habitowych i niehabitowych, z których do dzisiaj istnieje siedemnaście. Są nim: Postańniczki Królowej Najświętszego Serca Jezusowego (1874), Stużki Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej (zakonne w 1878 r. pod wpływem objawień Matki Bożej Niepokalanej w Gietrzwałdzie w 1877 r.), Córki Matki Bożej Bolesnej (1881 – zgromadzenie początkowo ukryte, które potem przydzieliło habitu i znane jest pod nazwą seafittek), Franciszanki od Cierpiących (1882), Westiarki Jezusa (1882), Bracia Studzy Marii Niepokalanej (1883), Stużki Jezusa (1884), Córki Najświętszego Serca Marii (1885), Siostry Imienia Jezus (1887), Mate Siostry Niepokalanego Serca Marii (1888), Wynaurodzicielki Najświętszego Oblizca (1888), Wspomóżycielki Dusz Czyściowych (1889), Córki Marii Niepokalanej (1891), Syjnowie Matki Bożej Bolesnej (1893), Pocieszyielki Najświętszego Serca Jezusowego (1894), Stużebnice Matki Dobrego Pasterza (1895). Z nieistniejących należy wymienić: Siostry Martanki (1881), Siostry Pielegnarki (1881), Stużebnice Paralityków (1873), Adoratorki Wynaogradzające (1888), Mariavitki (1893), Córki Marii Jasnowojskiej (1889), Niewiasty Ewangeliczne (1893), Tercjarki Kongregacyjne (1894), Księga Mariańska (1894), Studzy Najśw. Rodziny (1894).

Władze carskie kasując klasztory w 1864 r. przewidywały, że po 30 latach życie zakonne w Polsce przestanie istnieć. Tymczasem dzięki działalności bt. Honora liczba osób zakonnych znacznie się powiększyła, z końcem XIX w. wynosiła około 10 tys. Zrezygnował on bowiem z pewnych form zakonnych dla ratowania życia zakonnego w jego najczystszym idealu, praktykowaniu rad ewangelickich. Siostry i braci o. Honorat wysyłał do różnych środowisk społeczeństwa i zawsze z naciskiem podkreślał, że wszyscy są powołani do świętości i do życia apostolskiego, by w ten sposób nieść pomoc Kościotowi. Stat się on wielkim promotorem obecności życia konsekwowanego w świecie. Jego ideaty znalezły potwierdzenie dopiero w Konstytucji apostolskiej papieża Piusa XII *Provida Mater Ecclesia* (1947) i dokumentach Soboru Watykańskiego II (Kon-

„Rome 2012” w kategorii duet fortepianowy-cztery ręce (Rzym/Włochy, 2012), II nagroda na 22nd International Piano Competition „Rome 2012” w kategorii duet fortepianowy-dwa fortepiany (Rzym/Włochy, 2012), II nagroda na 15th International Music Competition „Pietro Argento” (Gioia del Colle/Włochy, 2012), I nagroda na XII Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. Juliusza Zarębskiego (Izabelin/Komianki/Warszawa, 2012). Tytuł półfinalisty na V Międzynarodowym Konkursie Duetów Fortepianowych (Białystok 2011). W maju 2012 oraz 2013 roku duet otrzymał stypendium na uczestnictwo w kursach *Kammermusikkurs Bad Saulgau* prowadzonych przez Guarneri Trio Prague w Bad Saulgau (Niemcy). We wrześniu 2013 r. został zaproszony do uczestnictwa w *Landes Musikakademie Hessen* (Schlitz, Niemcy), gdzie pracował pod kierunkiem prof. Ivana Klanskiego – wykładowcy *Musikhochschule Luzern* oraz *Lusikakademie Prag*. Pianistki są także laureatkami Stypendium Kulturalnego „Młody Gdańszczanin” Miasta Gdańskiego. W roku akademickim 2013/2014 zostały wyróżnione Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W 2013 r. duet otrzymał nominację rektora Akademii Muzycznej w Gdańsku w konkursie o Nagrodę „Czerwonej Róży” dla najlepszego studenta oraz kota naukowego Pomorza. Studentki są także stypendystkami Rektora Akademii Muzycznej w Gdańskim dla najlepszych studentów na rok akademicki 2010/2011–2013/2014. Pianistki doskonaliły swoje umiejętności na kursach prowadzonych m.in. przez Dinę Yoffe, Jerzego Marchwińskiego, Barbarę Halską, Iwana Klanskiego, duet fortepianowy Dorę i Anastasię Slavchev, Fabio Bidiniiego. Duet ma na swoim koncie występy m.in. w Politechnice Gdańskiej, Dworcu Sierakowskim w Sopocie, Dzennym Domu Pomocy Społecznej w Gdańskim, Ratuszu Staromiejskim w Gdańskim, Garnizonie w Suwałkach, Miejskim Ośrodku Kultury w Nowym Sączu oraz w „Sokole” w Starym Sączu.

EWA NACZK-JANKOWSKA – ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Gdańsku w klasie prof. Wojciecha Orawca. Brąza udział w kursach mistrzowskich, interpretacyjnych i dydaktycznych między innymi u prof. F. Essmannia, prof. F. Finscha, prof. W. Apatskiego, prof. M. Engelharta, prof. S. Lecha. Z sukcesami uczestniczyła w wielu konkursach solowych i kameralnych w Polsce i za granicą. Członek Battyckiego Kwintetu dętego Karola Respondka (od założenia w 1989), gra także od wielu lat w Gdańskim Trio Stroikowym i Gdańskim Zespole fagutowym. Od 1989 pracuje w PFB w Gdańskim (jako I, II głos i kontrabąs). Występowała

dra hab. Stanisława Daniela Kotlińskiego. Laureatka Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Hariclei Darclee w Braili w Rumunii – nagroda dla Najlepszego Młodego Artysty, finalistka Międzynarodowego Konkursu Belcanto im. Vincenzo Belliniego w Catani na Sykulii, laureatka Festiwalu Włoskiej Muzyki Operowej „Belcanto per sempre” we Włocławku. Półfinalistka Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Otto Edelmannna w Wiedniu i uczestniczka rund finałowych prestiżowego Francisco Viñas International Singing Competition w Barcelonie oraz Grand Prix de Opera Bucharest w Rumunii. Jest statą uczestniczką Międzynarodowych Mistrzowskich Kursów Operowych Kaludiego Kaludova. Brata udział w kursach mistrzowskich i seminarach prowadzonych przez takich artystów jak Helena Łazarska, Irena Syły, Teresa Żylis-Gara, Izabela Kłosińska, Bogdan Makal, Paul Esswood czy Claudio Desderi.

Występowała na scenie Opery Bałtyckiej w spektaklach studenckich przygotowanych przez Akademię Muzyczną w Gdańsku, jako Lauretta w operze Gianni Schicchi Pucciniego oraz Fanny w operze *Weksel matki* Rossiniego. W ramach programu „Scena Młodych”, realizowanego przez Operę Kamerальną w Warszawie, wystąpiła na tejże scenie w partii Lauretty w operze *Giovanni Schicchi* Pucciniego. Kreowała tytułową partię we *Francesce da Rimini* Rachmaninowa oraz Suor Genovitoff w *Suor Angelice* Pucciniego, a w Filharmonii Kaszubskiej wcieliła się w tytułową postać w operze *Rebeka* Dobrzańskiego, będącą prapremierą pierwszej opery w języku kaszubskim.

W 2015 roku rozpoczęła współpracę z Operą Bałtycką w Gdańsku, debiutując partią Hanny w operze *Eros i Psyche* Różyckiego. Aktualnie rozwija współpracę z rodziną operą, kreując postać Musetty w *La Bohème* Pucciniego oraz Anniny w *Traviacie* Verdiego. Na scenie Opery Nova natomiast zadebiutowała w partii Paminy w *Czarodziejskim Flecie* Zartza. Od niedawna wciela się też w Papagenę w *Czarodziejskim Flecie* w realizacji Opery Kameralnej w Warszawie.

ALEKSANDRA FURMAŃSKA – PAULINA KUCHNIAK – duet fortepianowy. Kształtaci się w klasie kameralistki prof. Anny Prabuckiej-Firlej oraz ad. dr Bogny Czerwińskiej-Szymuli. Pianistki są na roku dyplomowym klasy fortepianu prof. zw. Bogdana Czapiewskiego oraz ad. I st. Kordiana Góry. Studentki są laureatkami międzynarodowych konkursów: II nagroda (I nagrody nie przyznano) na 5th International San Marino Piano Competition (San Marino, 2012), II nagroda na 22nd International Piano Competition

stytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym – *Gaudium et spes, Actusvitatem*). Bt. Honorat nie zaniedbywał też troski o własny Zakon, skazany przez zaborców na wymarcie. W klasztorze zakroczymskim, gdzie zakonnicy z Warszawy zostali przymusowo przewiezieni w 1864 r., a potem w nowomiejskim (dokąd kapucynów przeniesiono w 1895 r.), starat się podtrzymywać wspólbraci na duchu i stale zachęcać do zachowania karności zakonnej. Oddawał się w tym czasie z zapatem swoim obowiązkom. Odbijał wizytacje kanoniczne, wygłaszał konferencje i przez przykład własnego życia podtrzymywał umiowanie idełów franciszkańskich: ubóstwa i miłości braterskiej. Utrzymywał stary kontakt z generalatem zakonu, przekazując mu sprawozdania o stanie wymierającej prowincji.

Powstały w 1893 roku na terenie Królestwa ruch mariawitów z Felicją Kozłowską (byłą penitentką Koźmińskiego) na czele, zaszkodej opinią ojca Honorata. Gdy zaś pozbawiono go kierownictwa nad zgromadzeniami bezhabitowymi, przyjął to z pokorą i postuszeństwem.

O. Honorat nimo rozlicznych obowiązków nie zaniedbywał pracy pisarskiej. Tłumaczył więc, przerabiał, wydawał dziełka pobożne wtaśnego układu i pomysłu, zabierał głos w sprawach aktualnych, zajmował się żywo zagadnieniami społecznymi. Tematykę dziet i ich rodzaj wyznaczała nie tylko osobowość pisarza, ale też odbiorcy. Czytelnicy w tym okresie nie posiadaли głębszego przygotowania religijnego, cechowały ich nawet skłonność do dewocji, która nie kształtowała głębszego życia duchowego i właściwych postaw religijnych. O. Koźmiński był liczącym się pisarzem. Dzieła jego były czytane i doczekaty się pochlebnich recenzji. Podsumowując jego dorobek pisarski, zauważając moźna 128 pozycji drukowanych i 37 niedrukowanych, opracowania Konstytucji i Ustaw dla wszystkich swoich zgromadzeń i 28 tomów kazan. Warto przypomnieć, że dzięki inicjatywie i współpracy o. Honorata zostało ustalone święto Matki Bożej Częstochowskiej, obchodzone po raz pierwszy 29 sierpnia 1906 r., a 15 sierpnia tego roku odbyła się pielgrzymka narodowa, pomimo utrudnień ze strony żaborów. W październiku 1916 r. o. Honorat poważnie zachorował. Zmarł w Nowym Mieście nad Pilicą 16 grudnia 1916 r. w opinii większości. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 21 grudnia i były wielką manifestacją. Obecni na pogrzebie – jak również wielu innych – byli przekonani, że umarł człowiek świętym. Pochowany

został w katakumbach w Nowym Mieście. Fama świętości, jak i taski otrzymywane za jego wstawiennictwem, były przyjaznym wszczećcia procesu beatyfikacyjnego, który został przeprowadzony w latach 1949–1988. Proces o pismach trwał od 1951 do 1971 r. i zakończył się wydaniem dekretu zatwierdzającego pisma przez Kongregację dla Spraw Świętych. Dekret o heroiczności cnót o. Koźmińskiego ogłosił papież Jan Paweł II dnia 16 marca 1987 r., a dekret o cudownym uzdrowieniu s. Dominiki Józefy Muraszewskiej został proklamowany przez papieża 2 września 1988 r. Ojciec św. Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym 16 października 1988 r. w Rzymie w 10 rocznicę swego pontyfikatu i 159 rocznicę jego urodzin.

Nowe książki o św. ANDRZEIU BOBOLI

Monika Bachowska *Męczennik Niezłomny. Życie i cuda św. Andrzeja Boboli*, Wydawnictwo eSPe Kraków 2017. ISBN: 978-83-7482-793-5

Elżbieta Polak *Uda świętego Andrzeja Boboli. Świadectwa, życie i modlitwy* Wydawnictwo WAM Kraków 2017. ISBN: 978-83-277-1420-6

Obie pozycje podejmują temat zarówno życia świętego jak i składanych świadectw cudów, które miały miejsce za wstawiennictwem św. Andrzeja Boboli.

WYKONAWCY: Duet fortepianowy: Aleksandra Furmańska – Paulina Kuchniak

18 WRZEŚNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00 WIECZÓR FRANCUSKI

Christoph Willibald Gluck – Melodia

Achille-Claude Debussy – Sonata g-moll na skrzypce i fortepian (Allegro vivo, Intermezzo – Fantasque e Léger, Finale – Très anime)

Francis Poulenc – Sonata na skrzypce i fortepian FP 119 – pamięci F.G. Lorca (Allegro con fuoco, Intermezzo, Presto tragico)

Gabriel Fauré – Kotysanka

Gabriel Fauré – Siciliana

WYKONAWCY: Małgorzata Skorupa – skrzypce, Andrzej Sierkiewicz – fortepian

4 WRZEŚNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

KONCERT KAMERALNY

Georg Philipp Telemann – Sonata f-moll na fagot i bass continuo (Triste, Allegro, Andante, Vivace)

Antonio Vivaldi – Koncert C-dur na fagot, smyczki i b. c. F VIII nr 40 (Allegro non molto, Andante molto, Allegro)

Gaetano Donizetti – Romanza z opery „Napój mitosny”

NOTKI BIOGRAFICZNE ARTYSTÓW

WYKONAWCY: Ewa Naczk-Jankowska – fagot, Magdalena Ochlik-Jankowska – fortepian

11 WRZEŚNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00 SALON WIEDEŃSKI

Wolfgang Amadeus Mozart – Sonata F-dur KV 497 (Adagio, Allegro di molto, Andante, Allegro)

Franz Schubert – Rondo A-dur op. 107 Felix Mendelssohn-Bartholdy – uwertura Hrabry op. 26

Antonín Dvořák – Legendy op. 59 – nr 1 – Allegretto non troppo, quasi Andantino; nr 2 – Molto moderato; nr 3 – Allegro giusto

WYKONAWCY: Małgorzata Skorupa – skrzypce, Andrzej Sierkiewicz – fortepian

25 WRZEŚNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00 MIŁOŚĆ W MUZYCE

Przeboje z oper, operetek, musicali oraz piosenki z dawnych lat

WYKONAWCY: Magdalena Chmielecka – sopran Paweł Nowak – akordeon

MAGDALENA CHMIELECKA – sopran. Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktywistki w Akademii Muzycznej w Gdańsku, w klasie śpiewu solowego

